

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatonok
Zradny je.

Za staw spróeny
Napoj móeny
Lubosé ma;
Bóh pak swěrný
Přez spař měrný
Čerstwosé da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džeň pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana,
Njeh čí khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew čel!

Sserbske njeđzělske łopjeno.

Wudawa šo kóždy šobotu w Smolerjez knihicziščerńi w Budyšchinje a je tam ša šchwórtlětnu pschedplatu 40 pj. dostacž

15. njeđzela po šwjatej Trojizy. Mat. 6, 24—34.

Krašne sczenje dženska! Wo ptacžkach pod njebjěškami, kotrež nješyja a njeznju ani nješowaju do bróžnjow a wašch njebjěški Wóčez je wschał sežiwí, wo lilijach na polu, kotrež njeđzělaju, tež nješchadu, a šu tola tak rjane, šo tež Salomon we wschej šwojej krašnosći njeje tak wuhotowany byl, jako jena tych šamych, ščtó njeby to rady šlyšchał? Ale šo jo radži šlyšchimy, njeje dawno hišcže š dopokašmom, šo wschitke te žadanja, kotrež šo tu na naš štajeja, dopjelnimy. Šdže byl tež čłowjeł, kiž njeby ženje dwěmaj knjesomaj šlužil, ale by štajnje Bohu šamemu, šnjesej njebjěšow a šemje, čžescž dał? Šdže byl čłowjeł, kotryž by hłownej myšli našcheho teksta tak š wutrobje šebi brał, kaž by dyrbjal: Nještarajcže šo a pytajcže najprjedy Bože kraleštwó? Kunje tehodla pał je nam tak trešne, šo, ščtož škomdžachmy, bóršy dozpichmy, wošebje hdyž tak móžnje do kóždeho jenotliwego žiwjenja pschima. Ššlyšchmy tehodla: Š Jesuškowego erta šhutne rošwucžowanje wo njeprawej a prawej štarosćzi!

1. Nještarajcže šo, pschetož to bjerje wam žyłu wašchu móž, a

2. Pytajcže Bože kraleštwó, š temu trjebacže wy žyłu šwoju móž.

1. Nještarajcže šo! Šaj, to šo tak lohko praji. Šdyž nam to šbožowny čłowjeł praji, dha šo jemu hnydom

wotmolwi: Nětko ty drje tak rěčyš, wocžakaj jeno, pschindu tež ša tebje hišcže hinasche čžakšy; hdyž jo pał nješbožowny š nam praji, šo jemu lohko doščž šnapšchecžiwí: Ššy dha ty šo po tym škožował, nimašch žaných štarosćžow wjazy? Kaž pschibłowo škoro je, šo štarosćž a šmjercž nimo žaneho doma njeđžetej. Čžejja wutroba dha njeby hišcže š štarosćžemi wobčžezena byla? Čžejji duch njeby šo čžwilował š njeměrapošnými myšlemi? Čžejja dušcha njeby hišcže ženje štyšna byla, š čžejeho erta njeby nihdy žaneho šdychnjenja pschilšchlo? Šola naš drje džakowano Bohu niž, ale druhdže w mnohich šwójbach je kaž ščerjenje to praschenje: Ščto budžemy jěščž a picž? Tam je šako šhorosćž we domje, šelko štarosćžow to wo małe lube džěčžatko, wo druhého droheho čłowjełka, nana abo macžet! A wošebje, hdyž žana nadžija wjazy njeje! Tež nješy ženje psched štarosćžu wěšty, pschindže druhdy tak pomaku, tak čžišche, druhdy pał tež tak še žalostnej nahłosćžu, žyle njejabžy še wschej možu, šo šy kaž poraženy, pschezo pał šhubišch šnutškomny měr a wutrobny šbožo.

Ščto psche to pomha, šo prajišch: Nještarajcže šo? Tam drje je jedny, kiž praji, šo ma šřěđk, kiž štarosćž wošmje, ale na mału šhwiłu, a potom je hórje dhyžli prjedy. Tam šako je drugi, kotryž je še štarosćžemi šo nošcho šeschěđžiwil a šo do čžaka šestarił, wón je jo nětko šwucženy a šwoju čžezju nješe kaž derje abo hubjenje dže. Šbožownišchi šu po šdacžu čži, kotšyž šebi žiwjenje tak jara čžezke nječžinja, kotšyž wješele špěwajo a škaľajo psches tute šwoje dny džejja. Ale nješpěwaju woni rad tež, šo pschezo

tať wořtač nje móže, a njeřbu to ruńje čzi, kotřiř potom pod ťarofčemi, hdyř přhińdu, řkiwla a kař njeńdri řakha-
džeja? Wěřče řbořowniřki řu čzi, kotřiř řu řohnowanje řarofčow a druhich čžeřow řrořymiwřki w řyřym řwojim wobendženju mudriřki, řylniřki. A tola kelko řjebanja řebje řamych teř tu, kelko řnutřkneje řrudoby přki wřchej řwonřknej wjeřelofčzi, kelko řnicženych nadřijow, kař by čžeřke břemjo ře řobu a na řebi nořyř, tať čzi je! Wjeřelby by čzyř do džeřa hič, njeřřhińdže pať čzi řarofč, kať wěř pńńdže a wuńdže? Řhudy ma řarofč, řchto bjeř pjenjeř, a bařaty, řchto ř pjenjeřami řapocńnje; řtrowy boji řo řhorofče, a řhorn, řiř meřeřche ruńje řuř nadřije, ma hiřom řařo hrořu, řo mořlo ř nim hńrie byč. Tať řarofč nařchu řyřu móř kařy. A tať to přhińdže? Řreřke řlowo řarofč řwiřuje ř jenyř druhim, kotřeř džeřicř řeřa. Tať teř woprawdže řarofč čzińi, wona nařche mořy džeři, řchčepi, a kńdny wě, řo řu džeře mjeńřche a řłabřche hač řyř, a bjeřjeř-li wot jeneho řyřka řtajńje tať a tať wjele pjeć, nje wořtanje řkńcńnje ničřo řbyřkne.

Tať řarofč teř ř řchěřčzińanom čzińi, wona jecho džeři, wottorńnje wot řńřka mořy, wot Boha, wona čže, řo by řchěřčzińan, řchtoř tola nje móže, dwěmaj řnjeřomaj řłuřil, Bohu řuř a druhim wěřam teř řuř. Se řarofčemi řo nořchazy čřlowjeř nje móže řenje ř wěrnofčzu řpěwacř: Řuřa mojeř wěry tu budže wěřče řalořena, dokelř řarofč jecho nuřuje, řo by řwoju ruřu ř Božeie ruři wročřocřahnyř. Tehodla řeřuř praji: Řjeřtarajče řo. Eřo řaracř, wń dale řjeřnje, je řyřle njeřreba wřki, dokelř řo jedyń druhi řa nař řtara. Řohladajče na pťaki pod njebjeřami, wone njeřyja ani njeřnju, teř njeřhowaju do břńřnjow a wařch njebjeřki Wńčez je wřchaf řeřimi, a pohladajče na lilije na polu, kať rořtu; wone njeřdžeřaju ani njeřřchadu a řu tola tať wuřkńnje řjane. Řtaczki kař řwěřki wřchitřo wot horjeřach, tať-řjeř ř njebjeř bjeřu, nje móřa bjeř njebjeř ani byč. A wo to wřchitřo, řchtoř řrebaja ř řeřiwjenju a ř rořčzenju, řo ani pńřřka njeřtaraja, dokelř řu na to řłořene, řo wřchitřo dořtawaju. O wy mařowěri, řeřuř řrudnje řdyřuju řjeřnje. Řam je, jako čzyř wń prajicř: wy řče řpodřimny řud; hewaf řo řhwalicře, řchto wřchitřo dořonječe, kať wjele wjazy ř čžeřač druge řtworjenja, a tu řu wone wjeřřche dnyřli wy. Řjemohli dha wy řo teř teho džeřžecř: Wřchitřich wocři čřakaju na tebe a ty dawaf řim jich jědř wě řwojim čřařu, meřto teho řo tať řrudni wořacře: Řchto budžemy jěřč a picř? Řjemohli teř wy, kař řwěřki řwoje hłowčřki řłńřzu nappřečřo řyřaju a řwoje řheluřřki jemu wotewřja, řwoje wutrobny řłńřzu a rořy hnadny wotewřicř? A njebjeřki Wńčez jo tola tať deřje ře wřchěmi řwojimi řtworjenjami meři. Dnyřbař wń na wař, řiř řče wjele wjazy hač pťaki pod njebjeřami a lilije na polu, řabneč? To wřchaf je tńń tať wuřki hřeč wofebje nařcheho čřařa, řo wń řo Bohu wjazy njeřowěri, řo radřcho řwoje mořy rořbroji a potom wořa: Řchto budžemy jěřč, řchto budžemy picř, řchto řo wobleřacř? A njeje dha jich wjele ře řwojim řtajńym řtaranjom Boha řařtorčřilo řa čřař řiwjenja? Čžeřodla pať řteji wě řwja-
řym piřmje: Wřchitřu řwoju řarofč čřiřńče na njeho, přchetoř wń řo řa wař řtara? Čžeřodla řchěřčzińařka řyřřej ř adventřkim řhěřluřřom řpěwa: Řchto řtaracře řo něřko, wy řyřřne wutrobny, kať dořtanječe wřchitřo wot jecho pomozy? Wń přhińdže ř lutej hnadu, je polny řubofče, wń wobara wřchom' padu, wřřhu řalořč řačěři? Eřo řtaracř njeřreba wřki řeřa, řwoju móř, řwoju pomoz, řwojeho pomozńika řhubicř. Duř njeřtarajče řo!

2. Wjele bóle pýtajče Bože řraleřtvo, a ř temu řrebačře řyřu řwoju móř. Sa řwoje powořanje na tutej řemi řrebařy wřchě řwoje mořy, ničřto jich ř temu nima přchewjele. A temu teř nadawki ř kńdnyř lětom hobrřzy rořtu, řchtoř nima mořow je řnjeřč a prawje dořonječ, teho wone řamjatu. ře dha pať hinař ř nařřim powořa-
ńjom jako řchěřčzińenjo? Tu tola wofebje řeřa: njeřřče wy wjele wjazy dnyřli wřchitřy druřy? Wjele wřřřřcho hač řadny pťak móže řo řchěřčzińan pofběhnyč, wjele řjeńřcheje drařty hač lilije řo řhwalicř po řnatym řhěřluřřu: řa řrej a prawdořč řhryřřuřa je moja drařta přhiřtořna; ř Pawořom řme řchěřčzińan řo hordřicř: Wy řmy bóřřkeho rořu, abo: nařche meřččzańře prawo je w njebjeřach, ř řěřom řme řo teho řrořřtowačř: wy čřakamy na nowe njebjeřa a na nowu řemju. Řraji pať přhiřřlowo řa řemřře powořanje hiřom, řo čřlowjeř rořče ře řwojimi wjeřřchimi nadawřkami, kať njeřdyřbařlo wjele bóle řa nařche njebjeře powořanje pľacřicř? Čřim wjeřřki a wřřřřki nařř wot-
řyřńjeny řńř, čřim wjeřřche teř nařche pńřřowanje, řo řńń řapřřijamy. Tať nočře řeřuř ničřo druge, hač ř teř řarofčzu wo to jene, řchtoř je nuřne, wřchě druge řarofče řnicřicř.

Pýtajče najpředy Bože řraleřtvo, wń tehodla řjeřnje. Řař řpřzy abo ř řyřla bjeř napinanja jo ničřto ujenamařa. A temu řłuřřa řwěrnofč wě mařym a wuřkim, řłuřřa džeřo na řebi řamym, přchetoř řrej a čžeřo njeřbudžetej Bože řraleřtvo herbowačř, řłuřřa řtrařowanje a modlenje, řłuřřa džeřo teř na nařřich řobučřlowjeřach a řa nič. Řjeje to pať řarofče dořč a nadořč?

A kařke řłubjenje ma tuta řarofč? Dha budže wam to (mjenujřy wo čřoř řo hewaf řtaramy) wřchitřo přchidate. Abó je řnano Dawit 70 lěř řary nje wěrnofč řečřař, jako w 37. přalmje řpěwa: řa řym mlody byl a řym řo řeřtaril, a njeřřym hiřčče niřdy widřil, řo by prawy byl wopuřřčzeny abó jecho řymjo řhłeba pťalo? ře řalomon řo řam řjebař, jako wo čžeřč, bořatřtvo a dořhe řiwjenje řo njeřtarajo wo pofłuřřnu wutrobu pńřřeřche? Eřu Řnjeřowi wučřobńyř, řiř běřhu wřchitřo wopuřřčřili, řo byřhu jeno jecho meři, na řeřuřowe pńřřenje: řče wy hdy nuřu meři? wopacńnje wotmořwili: Řiřdy řanu? A njeje dženřa hiřčče wěrnó: kotřiř řo jecho boja, nimařy řaneje nuřy? Řimařř přřikřadow dživneho wuřřlyřřenja, přřikřadow řrařnyřch wěřndobyečow dořč po tamnym řlowje: Wřchitře wěřy řu móřne temu, řiř wěri?

Řať řjenje řrořymy jo čřlowjeř, řo wo druge wěřy řtaracř! řeřuř napomina w teřřče, řo njebyřmy mamonej, to je pjenjeřam a ř řyřla čřařnym řwěřnym řubřam, řłuřřili. řo je řařke řłuřřenje řtrařřne, řwěř ř kńdnyř dnyřom jařniřřho dořořařuje, wono je na wřchěm njeřřchěčřelřtwe čřlowjeřow, mjeř řobu a ř Bohom a tehodla na wřchěm njeřbořu wina.

Řjeřyřlo řařke pńřřowanje a řtaranje wo čřařne řubřa drugeje wjele wařniřcheje wěřy hńdne? řtawřřny powjedaju, řo, jako řuropiřzy pńřni řročř do Ameriki přhińdžeřu a tam ře řalořřnej pjenjeřnej řakomnořčzu a ř njeřřnyřym hłodom řa řłotom řakřadřařu, ameriřzy dořařřki řrajenjo řebi myřřłařu, řo je řłoto europiřřich řudři Wńh. A temu bě teř tať. Řařke njeřřutřki řu řo pod wjedniřřtвом tuteho přhibořa tam řtaře! A pohladajče do nařcheho čřařa, kelko řarofčow řebi čřlowjeř wo řemřře wěřy čzińi, kať řo pńřřuje, řo by prawje wjele dořyř! řeno něřřto tuteho pńřřowanja na to jene řłořene: Pýtajče najpředy Bože řraleřtvo a jecho prawdořč, by nařř řyřly čřař řepřki, řpokořniřki, řbořniřki řčzińilo. Duř nařłžmy wřchě řwoje

mozy na tuto jene, sčtož je nusne, so bychmy jo sčonili: Wscho druhe budže wam pschidate; pschetož wasch Wóczej wě, so teho wscheho potrjebacže, a wješeli a trosčtni byli w tym: Bóh tych sčwojich ženje njewopuschęzi!

Samjeń.

M. w B.

Njestaraj so!

Duscha, puschež staranje,
Staroscze czębnja cze,
Bjeru czi móz;
Dowěrjei Bohu so,
Porucž ty jemu wscho,
Wón je twój Wótž.

Gladaj na ptacžata,
Kak so te sraduja
Bjes staroscze!
Bóh pak je žiwj wschě,
Wjazn by ty; duž džě
S tobu wón je.

Spomń tež na lilije,
S kajfej Bóh pychu je
Wusnamjeni!
Wón je wschě swudobjal,
Sswjatocžny sčat jim tkač,
Tkač jón tež czi.

W Božim džě kralestwje
Pychi sčat prawdosčje
Wutrobu czi.
Duž dha so njestaraj;
Kralestwo Bože haj
We sčwěrnoščzi!

K. A. Fiedler.

Kak wjedzišče so Luther staroscžow wobrocž.

Luther bě se sčwojej mandželskej Rhatu s Bora we wulkim sbožu žiwj. Wona pak bě sa njeho tež kaž stworjena. Luther by husto psches sčwoje mozy pišal a džělal a sčebi ani nózneho wotpoczinka njepopschal. Dha by jeho potom jeho Rhata k mēru honika. A hdyž by pschi sčwojej dobrocžiwosčzi wscho sčhudym srosdawal, by wona hladala, kak by s najmjenscha nęsčto sa dom a džęczi wobthowala. Staroscžow mējesche wona tehodla dosčž a nadosčž.

Kaž Luther rano psched wotnom stejesche a s wotnom do sčahrody hladasche, hdyž psches nasymiski nózny smjerst lisčje, wot hakožkow swotstorkane, k semi padasche. Duž s durjemi Rhata sčstupi. „Dobre ranje, luba Rhata,“ ju Luther strowjesche, „sčto sčebi twoja starobliwosčž wote mnje žada?“

„„Džakowacž so czi chžych, luby doktoro,““ wona wotmolwi, „„so by sčwoje sčlubjenje džeržal a so tutu nóz tola lehnycž sčhoč.““

„Njedurbjaj dha?“ Luther rjekny, „hdyž mi ty tola hrožesche, so hewal, so wo mnje starajo, sčama žaneho wotpoczinka mēla njebn? Sčacž do dweju spach; tehdy pak wotuczich a psches moju hłowu džęšče klicženje a sčhumjenje, so prajach: sčastań, abo so mnu je sčwjatof. Duž s krotkim sčdychnjenjom sčwoju sčhudu duschu sčwojemu Rnjejej Sčhrystušej poruczich a tuto sčwoje cžělo, kiž je tež sčfutk jeho rukow, na drugi bok wobrocžich a sčaso wuschnych. A nętko je mi tak derje.“

„„Sčto by tola tež pschęzo tak strosčtny byč kaž ty!““ Rhata sčnapschecžiwj, wješela na sčwojeho mandželskeho hladajo. Tón pak džęšče: „Wěriscž-li wjele, dha masch tež wjele, njehasch pak wēricž, dha wschaf durbju cze w twojich staroscžach wostajicž, rad pak to njęcžinju, moja luba Rhata! Ale praj dha mi, hdyžeha tčži?“

„„Wot teho cžasča, so bē ty lętsa,““ wona wotmolwi, „„w tak wulkim sčtrasche, je mi spochi tak, kaž durbjaka cze bórny nahle sčhubicž. Kak so potom mi a mojim džęcžom pónđže!““

„Sm“, cžinjescche Luther, kaž by sčam tehodla jara staroscžiwj byč, „wjele pjenjes wschaf wam samostajicž njemóžu, ale bohateho Boha. Sčlaj, tu na blidže masch hižom drohi poklad, te psalmy; w nich namakasch, hdyž ja ras wjazn njebudu, wjele cžisteho sčlota. A sa přenju nusu je tola starane. Wsčato mamoj na 1000 sččębnakow hotownych pjenjes.“

„„Sčaj wschaf““, jeho wona porjedži, „„sa to pak je na 600 dolha.““

„Dha wschaf, moja luba Rhata,“ Luther dale ręcžesche, „je to tak: hdyž ja hdy w hospodarjenju žaneho smylka sčžinju, porjedži mi jón mój luby Bóh sčam. Sčdyž bęch do twojeje mósčnje pschisčhoč a naju džęczi sčsčęznęski pjenjes sčhudym dač, njeje mi jón Bóh dwójzž sčaso sčarunač? Sčdyž bęch sčamlutki, mējach 100 sččębnakow dokhodow, hdyž bęch sčebi tebje wsač, bē jich 200, a nętko, hdyž sčbu džęczi, wucžinja naju dokhodn 300 sččębnakow. Njeje to woprawdže tak, so naju stareju hęcžnikow naju njewinowate džęczi žiwja?“

„„Sčdy by ty tola,““ tu Rhata pschisčpomni, „„tež tak cžinič, kaž drusy wucženi! Ty pak by psched krotkim sčaso knihicžisččęzjerja, kiž chžysche czi sa twoje pišma wjele pjenjes dacž, wotpokasat.““

„Sa sčwoje pišma,“ ju Luther smęrowa, „nicžo njebjeru. Darmo sčęze dostali, darmo dawajcže, nasch Rnješ Sčhrystuš praji. Tak sčym dotal cžinič, pschi tym tež dale wostanu.“

„D! o!“ na jene dobo Luther samoka, kaž by jeho nęsčto prawje sabolalo.

„„Sčto dha czi je, luby mužo?““ so jeho mandželska staroscžiwje woprasčha a stupi k jeho bokaj.

„Gladaj tola jeno“, Luther pocža, „tam na te wroble, nihdyž njeje žaneho sčornjatka; ja so boju, so budže s nimi bórny na sčonzu; pokłuchaj jeno na jich sčrudne sččęzobotanje!“

„„Ach, luby doktoro,““ jeho wona trosčtowasche, „„wo tutón prosčęrski prač so njeboju. W sčymje sčbu w bróžnjach a na žitnych sčubjach; w nalęcžu sčsčęzajaju sčorna na polach a sčwucžahaju sčolotej w mojej sčahrodže a wo žuē maju na polach cžinicž dosčž a nasčymu sčbu sčaso w naschich rjanych winownych kicžach.““

„Sa mom sa to“, Luther tu wēž dale pschedžesche, „so sčam franzowski kral njemóže se wsčęmi sčwojimi dokhodami a pjenjesami to sčaplacžicž, sčtož wschě wroble hromadže trjebaju, sčabywschi na to, sčtož na druhe ptacžki, na wrónny, kawki, syby, drósnj atd. pschindže. Njemóže pak to franzowski kral swjesčž, dha móže to tola nasch Bóh. To tola wěriscž; cžehodla pak potom wēricž njehasch, so Bóh tež tebje se wsčej žiwnosčžu a draštu wobstara? Njejsčby dha ty telko winojta, kaž wroble, sa kotrymiž wschě džęczi sčkamjenjemi mjetaju, a Bóh je tola sčžiwj?“ Rhata wješela sčwojemu mandželskemu ruku da a do kuchinje džęšče. Wón bē jejne staroscže sčacžerik.

Bože prawo.

Bóh ma tčoje wulke prawo: sa staracž, žohnowacž a sčbóžnych cžinicž.

1) „Wschitku sčwoju staroscž cžisčncze na Boha, pschetož Bóh so sa wasč stara“ (1. Pętr. 5, 7). Wsčhudžom czi biblija wobara, so by so staral: „Njestarajcže so wo wasche žiwjenje“, „Njestarajcže so sa jutisčki džęń“. Zyle bjeje wschěch staroscžow wschaf cžłowječ

njemóže być; wone łu sa njeho runje tań nufne, kaź punty sa czańnik, kiż na twojej scźenje wińy. Ale wysche twojich starosczońw dyrbi domera ł Bohu stejo wostacź, so wón wscho najlěpje powjedže.

2) So Bóh łuam žohnuje, wschitzy pschidawaju, teź czi, kotřiz hewaf wjele do Boha njewerja. „Ma Božim žohnowanju je wscho ležane.“ Nichtó njewidži tuto žohnowanje ł njebieš padacź, a tola wono na jeneho pada a na drugeho niź, kaź to Bóh chze. Bilny bur běšche polo kupil, jo derje wobdžekaf, pohnojil a wobhnył. Duź stónožnje rjekny: „Tafle, moje pótko, nětk mi niczo njenješ, hdyž je czi to móžno!“ A tola łu žně njeradžichu: Bóh njebiešche łuwojemu žohnowanju na polo hordeho, njewerjazeho bura padacź dał.

3) Wožebje teź pschi Bohu łuamym steji, ludži sbóžnych cžinicź. Róždy hospodar ma tola łuam to prawo, łuwój dom wotewricź, komuž chze. Tehodla w bibliji rěka: „S hnady scze wy sbóžni scžinjeni, a to nijeje wot waš, Boži dar to je, so by łu nichťo njekwalil.“ Sedyn bur chzynšche łuabi, wot łuwedomnja wabjenty, sbóžnosć sa łułucicź. Duź dwě dźěsczi do domu pschija a jej sa łuwojej woczahny. Hdyž tań hišchcze počoja njemějšche, ani wěstoscze, so budže sbóžny, poča džešatf wot wschěch łuwojich plodom khudym dawacź. Někotry kórz žita bu tań na khudych waženy. Tola teź tutón džešatf jemu wěstoscź sbóžnosće njeda. Duź jeho duchowny, na kotrehož łu we łuwojim njeměrje wobroczi, na tón stary khěrluscy počasa:

„Ta sbóžnosć jom ł nam pschithadza
Wot Božej łuamej hnady.“

Nětko prawy pucź wjedžiče.

Duź wostajny Bohu jeho tsoje prawo, so naš sa staruje, žohnuje a sbóžnych cžini, a njechamy pschestacź khwalicź:

„Nam derje tajkoy łuajesa!“

Kšchesczjanow nadžija a pschibluschnoscź.

„Božohnujće a wěscze, so wy ł temu powołani scze, so byšchcze to požohnowanje herbowali!“ ł tutym łuowom nam łuwj. japoschtol Pětr we łuwojim 1. lišcze, w 9. schtucžy 3. stawa našch wotřkajeny kónz psched woczi staja. Tón pak je, so mamy Bože požohnowanje herbowacź. Kajke łu to tola rjane wuhlady! Hdyž ma łuam nadžiju, so junu nanowe wulke kublo namrěje a budže na nim ł hospodarjom; hdyž łu staršchej nadžijetaj, so smějetaj wjebele nade wschěmi łuwojimi džěczi a so junu jeju pošlednje pohladnjenje na sbožowne džěczi padnje: dha łu to wěscze rjane wuhlady, kiż cžlowjefa sbožowneho cžinja, a derje kóždemu, kiż tajke ma. Ale wone łu tola maše, bluke, hašchate łuwěczi porno tej rjanej nadžiji, kiż my wschitzy jako kšchesczijenjo mamy, so łuam powołani, to požohnowanje, potajkim njebiešku krašnosć, herbowacź. Tutón wuhlady nam kaź jašne łuónzo psched woczomaj steji. Dofelž pak łuam duzy na puczu ł tutemu sbožu, dha mamy nětko teź łuami drugih žohnowacź. Měšacźf nam to wot łuónza dostate łuwětko na semju sczele, a teź na sem łu wscho, na czož łuónzo pada, blyšchczi, a runje tań mamy my, kiż łuam wot Boha žohnowani, bližšchemu sa žohnowanje być. Duź džel łuódnemu łuobu wot łuwojeho khłěba, radž jemu, hdyž dobru radu wěsch, społoj jeho wurudženu wutrobu, staj jemu wěchu na pucź, hdyž widžič, so w hrěchach do njesbožo stupa, a pytai tych sjednacź, kiż łu wadža; njech łu kaź jahrodnił, kiż rosšchcžepjene wotnohi hromadu wježe, a njesabudž teź wbohim pohanam sa žohnowanje być!

Žně.

Róžde lěto nam luby Bóh ł nowa našche pola se łuwojim bohastwom kónuje. Našchej woczi njemóžetej łu nahladacź na

krašnosći we wětsje łu kolebazych stwjelzow a kšowom. Schto je wscha krašnosć w městach porno tutej, kiż je ł Božej rufi łuameje wuschka! A hdyž lipa wufcžewa a kšba brinczi a te cžěke stwjelza do łuopow wiasaju, tań saduje łu cžlowška wutroba! Nam je tehdy tań, jako bychmy Boha łuameho psched łuobu stejo widželi, so wón nam dawa a my bjerjemy, schtož trjebamy. A to cžini wón kóžde lěto ł nowa a jemu łu tuto dawanie ženje njewostudži a wón łuwoju rufu teź sa tych njesamnje, kiż jemu niczo ł woli nje-cžinja a łu wo jeho pschitasnje njestaraju. Duź pak njekmē našche dželó jeno w tym wobstacź, so ł jeho rufi bjerjemy, ale my mamy łu jemu teź džatowacź. Sanješ jemu džakny khěrluscy, měj něschto wysche sa bližšcheho, kiż niczo łuł njeje, staraj łu sa khorych a hubjentych, a njesabudž teź wbohich pohanow. My tu domach bjes pschestacza teź sa duschu žnějemy, wschako mamy Bože łuowo a łuwjataj sakramentaj, pohanjo pak na duschi spochi tradaju. Duź chzemy łu wo to staracź, so bychu teź woni sa počnymi duchownymi blidami łuđali a khłěba žiwjenja došč měli a tań sbožowni a sbóžni byli.

Mischtr dže!

Wschelake městna łu, tam njemohł kšchesczjan hieć, dofelž łuabi-njepšcheje, so by jeho tam Khrystuf namakał. Esu wschelakore swjekelenja, na kotrychž njemóže łu kšchesczjan wobdželecź, pschetož wón by łu hanibowaf, hdy by Khrystuf pschischol a jeho pschi tym nadeschol. We wěstych myšlowohnucach a wobstejnoscach — hor-dosczi, kamopaschnosczi, nahłosczi, duchownej lěnjosczi — nochžyli wy pschewyvacź, hdyž tón łuajes dže. Šomyšlcze łuabi, kšchidleschzy jandžela byschtej łu wascheho liza dóttnykej, po tym so runje nje-pschecželnawe łuowo wustorcžičcze, a wy byšchcze jeho hlób łušcheli: „Mischtr dže!“ — ja łuam wěsty, wy byšchcze tšchepotali, jemu w tymle wotomiku napšchecžimo hieć. Kajke postroženje, kajka wuśda, kajki nastorł, kajka wotroha móže ta myšl: „Šesuf dže!“ sa naš być!

Wschelake ł bliska a ł daloka.

— Šberka dobrowólnych darow ewangelskich te khěžorškemu jubileje ł podpjeranju mišionstwa w kolonijach je sašo rostka, so nětko wucžini 3,441,170 hrinow — rjany wuspěch a dopočas ewangelskeje kšchesczjanskeje luboscze.

— W bližšchim tydženju směja łu w najwjazy wjetřich městach róžowe dny, hdyž budža łu róže pschedawacź a pschi tym wschelake sabawy wotmēwacź. My na to dopominamy, so je wunoschł postajeny ł podpjeranju potrebnych a khudych veteranow, kotřiz łu sa łuwój wótžny kraj wojowali. Duź je teź našcha wótcžinska pschibluschnoscź, tu dobru wěž podpjeracź.

— Šuczjinanska wošada je wobšamka, nowu schulu natwaricź Mjedželu 31. augusta popołdnju w 4 hodž. łu sažožny lamjeń počoži.

— 14,000 kšow je wumrjelo. Ščolarjo Rheinlandskeje a Westfalskeje pošcželu we wožebitych cžahach łuwoje počolki na lěcžo do Šolandkeje do wulkeje hole, hdyž žyrobu namakaja. W tym lěcže pak je łu kšěcze holiny sałosdžiko a něhdže 14,000 ludlow je hlodu wumrjelo. Duź budže na mjedu pobrachowacź.

— Š Štalskeje pišaja, so je łu na město Katonia wulki popjekowy deschcžil wušhnył. Atna je ł wulkej mhlu pschitřny. Duź je strach, so směje woheńpluwaza hora nowy wuwaf.